

Arrest

nr. 291 163 van 28 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door de voogd, X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANGENECHTEN
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 24 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANGENECHTEN en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sierra Leone nationaliteit te bezitten.

Op 3 december 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 augustus 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 22 december 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken, jouw vader behoort tot de Hausa etnie. Je bent geboren op 13 oktober 2005 te Freetown. Je woonde er met jouw beide ouders, ergens tussen jouw één - en vierjarige leeftijd vertrok je met jouw ouders uit Freetown, je ging toen naar Kenema, meer specifiek woonde je er in de “X Straat nummer 3”. Ook jouw broer S. en zus A. verhuisden mee van Freetown naar Kenema. Je ging vanaf zevenjarige leeftijd naar school (“Provincial Islamic Primary school” en de “Government Secondary school”), beiden in Kenema gelegen, je stopte aan niveau “JSS” ergens in 2018. Jouw vader is immers aan een ziekte overleden in 2017/2018, er waren vervolgens onvoldoende inkomsten om jouw schoolperiode te financieren. Jouw moeder stuurde jou tevens – ten gevolge van haar beperkte financiële mogelijkheden - ergens eind 2019/begin 2020 bij haar broer genaamd Aw. woonachtig te dorpje Tongo, jouw oom ging de rol van jouw vader opnemen en je diende naar hem te luisteren. Je werd door jouw oom evenwel als een slaaf behandeld, je diende van jouw oom dagelijks en op constante basis voor hem te werken, zowel op de landbouvvelden als bij mensen teneinde bij hen huishoudelijke taken te verrichten. Jouw oom incasseerde het geld dat jij hiermee verdiende, tevens kreeg je slagen indien je jouw werk niet naar behoren had uitgevoerd. In 2021 besloot de zoon van jouw oom – genaamd L.Am. – jou uit Sierra Leone te smokkelen, gezien hij had gezien hoe jij door jouw oom werd behandeld en hij dit niet langer kon aanzien. Je reisde vervolgens via Guinee, Mali, Algerije en Libië, om uiteindelijk in Italië aan te komen (zie “Eurodac Hit” d.d. 30 maart 2021 te Lampedusa). Ten slotte reisde je via Frankrijk verder door naar België, alwaar je op 03 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Jouw moeder is nog steeds in Kenema (X Straat) woonachtig, samen met jouw zus A.. Jouw broer S. woont dan weer in Freetown.

Je legt ter staving van jouw asielaanvraag de “Voter ID Card” op naam van jouw vader A.M. en van jouw moeder A.Ma., jouw “Student ID Card” van de “Government Junior Secondary School” in Kenema, jouw “Pupil’s ID Card” van de “Provincial Islamic Primary School” te Kenema en twee foto’s van jezelf neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet - begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Je geeft aan dat je ergens eind 2019/begin 2020 door jouw moeder van jullie huis te Kenema naar jouw oom Aw. te dorpje Tongo zou zijn gestuurd, dit ten gevolge van het overlijden van jouw vader in 2017/2018, de kostwinnaar van het gezin, en de financiële gevolgen in dit kader (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 30 augustus 2022, hierna genoemd cgvs, p. 5, 8 en 12). Jouw oom zou vervolgens de rol van jouw vader op zich nemen en je zou naar hem hebben dienen te luisteren (cgvs p. 9). In het begin zou je aldaar vrienden hebben gehad – zoals M., A. en J. – en zou je met hen voetbal hebben mogen spelen (cgvs p. 18). Op een bepaald moment zou jij per ongeluk een bal in een autoruit hebben geschopt, de ruit zou kapot zijn geweest en sindsdien zou het gedrag van jouw oom zijn veranderd, je zou vermoeden omdat jouw oom hiervoor geld zou hebben moeten neerleggen (cgvs p. 18). Ineens zou jouw oom naar jouw mening dan ook zijn veranderd en zou hij zijn haatkant naar jou toe hebben getoond, je zou gokken dat jouw oom mogelijks aan het wachten zou zijn geweest tot jij iets slecht zou doen teneinde jou als slaaf te kunnen behandelen (cgvs p. 18). Hoewel je van in het begin niet naar school zou zijn mogen gaan en dit zo op voorhand tussen jouw oom en jouw moeder zou zijn afgesproken (cgvs p. 5-6), zou je vanaf dan ook niet meer met vrienden zijn mogen weggaan, zou je jou niet meer hebben mogen amuseren en zou je gedwongen en op constante basis zijn moeten gaan werken en allerlei taken zijn moeten gaan uitvoeren (cgvs p. 5-6 en 14-15 en 18). Zo zou je ondermeer op landbouvvelden zijn moeten gaan werken en zou je bij mensen thuis of in hun winkel (huishoudelijke) taken zijn moeten gaan uitvoeren (cgvs p. 5-6 en 14-

15 en 18). Het geldt dat je hiermee zou hebben verdiend zou jou tevens door jouw oom zijn afgenomen (cgvs p. 5-6). Je zou verder ook nauwelijks pauzes hebben mogen nemen, jouw oom zou dan immers tegen jou zijn beginnen roepen en tieren (cgvs p. 18). Indien je jouw werk niet goed zou hebben gedaan, zou je van jouw oom geen eten noch drinken hebben gekregen, je zou ook het huis van jouw oom hebben dienen te kuisen (cgvs p. 18). Ten slotte zou je ook slagen hebben gekregen indien je jouw werk niet naar behoren zou hebben uitgevoerd (cgvs p. 18).

In de eerste plaats wist je geen vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Sierra Leone aannemelijk te maken. Je weet namelijk niet te overtuigen enige problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Sierra Leone.

Je haalt aan dat je bij een terugkeer naar Sierra Leone jouw oom Aw. zou vrezen (cgvs p. 21). Je zou immers vrezen dat hij jou dan nog slechter zou gaan behandelen en iets kwaad tegen jou zou doen, immers je zou met zijn enige zoon (cfr. Am.) het land hebben verlaten, waardoor jouw oom jou zal beschuldigen zijn zoon te hebben opgestookt tegen hem (cgvs p. 21). Je zou ook niet weten of jouw neef het geld van jouw oom zou hebben genomen of niet, je zou dan ook kunnen worden beschuldigd van jouw neef geld te laten stelen van zijn vader zodat jullie zouden kunnen vluchten (cgvs p. 21). Bij een terugkeer naar Sierra Leone zal je dan ook door jouw oom slechter worden behandeld, hij zal een manier vinden om jou te zoeken en zal slechte dingen doen tegenover jou (cgvs p. 21). Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat je zelf hebt aangegeven niet te weten waar jouw oom Aw. zich momenteel zou bevinden, je zou gokken dat hij misschien nog in het dorp (cfr. Tongo) zou zijn gebleven (cgvs p. 20). Verder zou je na jouw vertrek uit jouw oom zijn woning – en uit jouw land Sierra Leone - geen contact meer met jouw oom hebben gehad (cgvs p. 20). Zelfs indien je zijn nummer zou hebben, zou je hem naar jouw mening niet willen bellen, gezien hij jou zou hebben laten lijden, zou je immers niks meer over hem willen horen, je zou jouw tijd niet willen verspillen aan contact met hem en je zou hem niet durven te contacteren (cgvs p. 20-21). Ook tegen jouw moeder zou je nooit over jouw oom spreken, als ze erover zou beginnen, zou je het gesprek trachten te eindigen door af te duwen, je zou over hem niets meer willen weten noch horen, je zou zijn naam niet meer willen horen (cgvs p. 21). Ook met jouw neef L.Am. zou je geen contact meer hebben gehad sedert jullie wegen in Italië zouden zijn gescheiden (cgvs p. 21). Uit jouw verklaringen blijkt ten slotte dat je enkel zou gokken dat jouw neef mogelijks geld van jouw oom zou hebben gestolen – teneinde jullie reis te financieren - en jouw oom jou mogelijks in dit kader zou kunnen beschuldigen dat jij zijn enig zoon tegen hem zou hebben opgezet, waardoor jouw oom jou zou trachten te vinden en jou vervolgens slecht(er) zou gaan behandelen, dit betreft dan ook louter een hypothetische stelling dewelke je niet concreet weet aan te tonen. Bovendien zijn de problemen die hier mogelijks uit kunnen voortvloeien louter interpersoonlijk van aard. Het betreft persoonlijke problemen die jij met jouw oom zou kunnen kennen. Dit heeft echter geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Nergens in jouw verklaringen komt naar voren dat enige andere dan persoonlijke motieven aan de grondslag liggen van enige mogelijke problemen met jouw oom bij een terugkeer naar Sierra Leone. Voorts blijken uit jouw verklaringen enkel economische motieven voor dewelke jouw moeder besloot jou bij jouw oom te laten verblijven.

Je weet verder ook niet te concretiseren op welke wijze jouw oom zou te weten komen dat jij terug naar Sierra Leone zou zijn gegaan. Men kan dan ook niet inzien om welke redenen je jou niet in Sierra Leone – bij jouw moeder, nog steeds in Kenema woonachtig (cgvs p. 7-8) en op anderhalf uur rijden (met een motorfiets) van Tongo dorp en aldus de woonplaats van jouw oom verwijderd – zou kunnen vestigen teneinde jouw leven er terug op te bouwen, je gaf immers zelf aan de dato nog steeds in contact met haar te staan, tevens zou ze ook op de hoogte zijn van wat er zich bij jouw oom zou hebben afgespeeld (cgvs p. 21). Daarnaast verklaar je evenzeer dat het verblijf bij jouw oom als tijdelijk werd beschouwd, namelijk tot jouw moeder een nieuwe job zou vinden om het gezin financieel te ondersteunen. Daarnaast had jouw gezin voor het overlijden van jouw vader weinig financiële moeilijkheden, je geeft aan dat jouw vader steeds zou hebben gewerkt voor zijn overlijden, hij zou er immers stenen hebben gepakt en zou tevens een klein winkeltje hebben gehad (te Kenema), zijn gezin zou hierdoor voldoende inkomsten hebben gehad teneinde in de (basis) behoeften te voorzien en jullie zouden hiervan goed hebben kunnen leven (cgvs p. 8-9). Er wordt dan ook niet ingezien om welke reden het voor jou niet mogelijk zou zijn zich terug bij jouw eigen gezin te vestigen.

Daarnaast kan evenmin geloof worden gehecht aan de door jou verklaarde levensomstandigheden bij jouw oom. Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat uit de door jou afgelegde verklaringen blijkt dat jij over een welbepaalde bewegingsvrijheid zou hebben beschikt toen je bij jouw oom zou hebben gewoond en je niet (steeds) onder (zijn) toezicht zou hebben gestaan. Zo gaf je aan dat de landbouwgrond van jouw oom – waarin jij zou hebben dienen te werken - niet zo ver van zijn woning zou zijn gelegen, het zou zich in een soort van “wildernis gebied” hebben bevonden, het zou een beetje afgelegen hebben gelegen met weinig huizen er omheen (cgvs p. 13). Je gaf vervolgens aan

dat je soms met een motorfiets en soms te voet naar deze velden zou zijn gegaan, met de motorfiets zou je er 20 minuten over hebben gedaan terwijl het te voet zo een 40 tot 50 minuten in beslag zou hebben genomen (cgvs p. 14). Jou gevraagd of je met de motorfiets en/of te voet deze route van jouw oom zijn huis naar de velden alleen zou hebben afgelegd, bevestigde je dit, je zou er alleen naartoe zijn gegaan (cgvs p. 14). De vraag gesteld of jouw oom jou dan niet aan de velden zou hebben afgezet of opgepikt, gaf je aan dat dit soms wel zou zijn gebeurd (cgvs p. 14). Er werd toen door jou verduidelijkt dat je soms alleen van jouw oom zijn huis naar de velden zou zijn gegaan, terwijl soms dan weer jouw oom jou zou hebben vergezeld, verder zou jouw oom naar jouw mening soms doorheen de dag op de velden zijn gebleven terwijl hij dan weer op andere dagen niet aanwezig zou zijn geweest (cgvs p. 14-15). Er zouden daar ook andere mensen tewerkgesteld zijn, deze mensen zouden ook voor jouw oom hebben gewerkt (cgvs p. 15). **Uit jouw verklaringen blijkt dan ook dat jij van het huis van jouw oom – gelegen te dorpje Tongo – naar de landbouwgrond van jouw oom – gelegen in een soort van “wildernis gebied” -, een route van 20 minuten met de motorfiets of 40 tot 50 minuten te voet, op regelmatige basis alleen zou hebben mogen afleggen. Verder zou jouw oom volgens jouw verklaringen soms doorheen de dag op de velden zijn gebleven terwijl hij dan weer op andere dagen niet aanwezig zou zijn geweest. Hoewel er ook andere werknemers op deze velden aanwezig zouden zijn geweest, kan er uit jouw verklaringen verder niet worden opgemaakt dat jij ook maar enigszins onder enige controle van andere werknemers/mensen zou hebben gestaan tijdens jouw werkzaamheden op deze landbouwvelden. In dit opzicht is het dan ook bevreemdend dat jij - naar jouw mening als slaaf en aldus slecht door jouw oom behandeld – nooit zelf het initiatief zou hebben genomen om tijdens de door jou afgelegde route - te voet of met de motorfiets – van jouw oom zijn huis naar de velden of tijdens jouw werk op de velden zelf, van jouw oom weg te vluchten, hulp te gaan zoeken en betere oorden op te gaan zoeken.** Zo gaf je bijvoorbeeld zelf aan dat het dorpje Tongo dichtbij jouw voormalige woonplaats Kenema – en tevens de woning van jouw moeder – zou zijn gelegen, het zou geen lange afstand hebben betroffen, je zou gokken dat je er anderhalf uur met een motorfiets over zou doen (cgvs p. 11-12). Ook gaf je aan dat je in Sierra Leone een goede band met jouw moeder zou hebben gehad toen je nog bij haar zou hebben gewoond, ze zou wel wat affectie en liefde naar jou toe hebben getoond, ze zou huisvrouw zijn geweest, je zou een goed contact met haar hebben gehad en ze zou jou (enkel) naar jouw oom hebben gestuurd gezien ze niet meer de middelen zou hebben gehad om voor jou te zorgen (cgvs p. 8). Ook vandaag de dag zou je nog steeds een goed contact met jouw moeder onderhouden, zo zou je haar vier tot vijf dagen voor jouw onderhoud op het CGVS (d.d. 30 augustus 2022) nog hebben gehoord, ze zou toen hebben verteld heel blij te zijn dat je in een ander land zou zijn en er mensen voor jou zouden zorgen (cgvs p. 8). Jou dan ook in dit kader gevraagd of je ooit zelf zou hebben getracht om uit de door jou omschreven situatie te ontsnappen en om van jouw oom weg te geraken, gaf je het volgende aan: “Ik heb eigenlijk aan het idee nooit gekomen, in die zin, ik was minderjarig, wist niet waar naartoe te gaan, kende geen andere familieleden, mijn ouders hebben me nooit voorgesteld aan andere familieleden of waar ze wonen, ik heb nooit gedacht van de woning van oom te vluchten, waar ik naartoe zou moeten gaan, ik had dat idee nooit, om van oom weg te vluchten, ook omwille van feit dat ik minderjarig was” (cgvs p. 20). Jou nogmaals gevraagd om welke redenen je niet alleen zou hebben kunnen vertrekken, gezien je jou alleen van het huis van jouw oom naar de velden zou hebben kunnen verplaatsen en je regelmatig zonder toezicht op deze velden zou hebben gewerkt, gaf je het volgende aan: “Het is zo, ik ben eerst minderjarig, ik heb ook geen familie, ken geen familie, ik woon in een klein dorp, dus dat maakt het moeilijk voor mij om zomaar een beslissing te nemen weg te gaan, uit het dorp, er zijn ook slechte mensen in de omgeving van het dorp, ik kon ook bij hen belanden, bijvoorbeeld druggebruikers, of bendes, dan zou ik bij hen belanden, dus ik wou geen risico nemen, ik was een jongen, ik kon niet tegen slechte mensen of dingen botsen, ik wist niet wat er met me zou gebeuren, dat is de reden waarom ik zo een idee niet had laten nestelen in mijn hoofd, om dit te kunnen realiseren, ik wou niet in zo een spiraal belanden” (cgvs p. 20). **Hoewel jij jouw minderjarigheid in dit kader tracht in te roepen – je was in 2019/2020 zo een 14 tot 15 jaar oud – kan er desalniettemin worden vastgesteld dat jij toen reeds matuur genoeg zou zijn geweest om jou regelmatig op zelfstandige basis van het huis van jouw oom – gelegen te dorpje Tongo – naar de afgelegen landbouwgronden – gelegen in “wildernis gebied” van jouw oom te begeven, een weg van 20 minuten met de motorfiets of 40 tot 50 minuten te voet. Hieruit kan toch wel enige zelfstandigheid en zelfredzaamheid van jou worden afgeleid, waardoor men logischerwijze niet zou kunnen inzien om welke redenen jij niet in staat zou zijn geweest om te trachten te vluchten en ergens hulp te gaan inroepen. Dat jij niet zou hebben geweten waar naartoe te kunnen gaan en je geen familie zou hebben, houdt verder ook geen enkele steek, gezien jouw moeder nog steeds in Kenema – in jouw voormalige woning – aanwezig zou zijn geweest en deze plek zich op zo een anderhalf uur rijden met de motorfiets zou hebben bevonden, je gaf overigens zelf aan een drietal keren met jouw moeder telefonisch contact te hebben gehad toen je bij jouw oom zou hebben verbleven (cgvs p. 17). Men zou dan ook logischerwijze verwachten dat jij – temeer gezien jij over een**

welbepaalde bewegingsvrijheid zou hebben beschikt (zie supra) - eerst al het mogelijke zou hebben gedaan om bij jouw moeder – een volwassen vrouw met wie je een goede band zou hebben gehad (zie supra) - te geraken en haar over jouw penibele situatie in te kunnen lichten, waarna jullie samen zouden kunnen bespreken op welke wijze jij de nodige zorgen – volledig los van jouw oom – zou kunnen krijgen, er in jouw levensonderhoud zou kunnen worden voorzien en hoe jij (als minderjarige) tegen jouw oom zou kunnen worden beschermd, eventueel mits hulp van andere (volwassen) mensen of de autoriteiten/welbepaalde (hulp)organisaties. Jouw argument dat er ook slechte mensen zouden zijn in de omgeving van het dorp – zoals druggebruikers of bendes – en je bij hen zou kunnen belanden, waardoor je niet zou hebben geweten wat er zou hebben kunnen gebeuren en je geen risico zou hebben willen nemen, betreft dan weer een louter hypothetische stelling die nergens enige grondslag vindt. Overigens verklaarde je zelf jou op regelmatige basis alleen van de woning van jouw oom te Tongo naar de vrij afgelegen landbouwvelden – zo een 20 minuten met de motorfiets of een 40 tot 50 minuten te voet – te zijn gegaan, een route dewelke zich aldus logischerwijze ook in de omgeving van Tongo dorp zou hebben bevonden en in welk kader jij nooit zou hebben verklaard op enigerwijze slachtoffer te zijn geworden van druggebruikers noch bendes. Hierbij is het des te opmerkelijk dat je aangeeft dat het verblijf bij jouw oom als tijdelijk werd beschouwd. Je geeft aan dat jouw oom jou slechts tijdelijk zou hebben moeten onderhouden in Sierra Leone, dit tot de situatie thuis zou zijn veranderd en jouw moeder de kans zou hebben gekregen om een job te vinden, dan zou ze jou bij jouw oom komen ophalen, naar huis brengen en zou ze ook opnieuw in staat zijn om jou terug naar school te brengen (cgvs p. 16). In een dergelijke context is het merkwaardig dat je op geen enkel moment zou overwegen om je tot jouw moeder te wenden om aan jouw levensomstandigheden te ontsnappen.

Verder is het ook opmerkelijk dat je enerzijds, temeer gezien jouw bewegingsvrijheid, nooit enige dienstige poging zou hebben ondernomen – en er zelfs nooit over zou hebben nagedacht – om uit jouw oom zijn handen te weten ontsnappen teneinde enige hulp – bijvoorbeeld van jouw moeder – in Sierra Leone te weten bekomen (zie supra), doch je anderzijds dan weer wel jouw oom zijn zoon Am. op een bepaald moment blindelings zou hebben gevolgd, dit zonder ook maar enigszins op de hoogte te zijn geweest van zijn plannen en totaal niet te hebben geweten dat hij jou het land uit zou gaan smokkelen. Zo gaf je aan dat Am. ergens begin 2021 naar jouw oom zijn huis (terug) zou zijn gekomen (cgvs p. 12), je verklaarde verder het volgende: “Het was eigenlijk zo gebleven tot de zoon van oom Am. naar huis was terug gekeerd, hij zag hoe zijn vader me behandelde, hij was de enige die wel zag hoe ik aan het afzien was, hoe erg ik eraan toe was, dat het niet meer draagbaar was voor mij, hij heeft me op een zekere dag, 's ochtends, tussen 5 en 6u, wakker gemaakt, hij zei me kom, je moet me gewoon volgen, we gaan ergens naartoe, ik wist niet wat hij van plan was, waar ging hij me naartoe brengen, dat we via verschillende landen, eerst via Guinee, zouden passeren, verder richting Europa (cgvs p. 19). Jou gevraagd of je niet op voorhand zou hebben geweten naar Europa te zullen komen en je dit aldus pas de ochtend van jouw vertrek zou hebben vernomen, bevestig je dit, Am. zou louter hebben gesteld jou ergens naartoe te zullen brengen, hij zou niet hebben gezegd naar waar je zou gaan, het zou onverwacht zijn geweest toen hij jou zou hebben wakker gemaakt (cgvs p. 19). Het zou dan ook voordien nooit zijn besproken geweest, het zou zijn eigen beslissing en eigen initiatief zijn geweest om jou te helpen vluchten (cgvs p. 20).

Het door jou aangehaalde element dat je niet naar Sierra Leone zou willen terugkeren gezien jouw vader op zijn sterfbed jegens jou zou hebben gezegd dat hij zou wensen dat jij zijn droom, meer bepaald elektriciteitswerken uitvoeren, zou kunnen waarmaken, en jij zou hebben beloofd om dit te doen voor zover dit mogelijk zou zijn, jij hier – in tegenstelling tot in Sierra Leone - naar school zou gaan en een opleiding als elektricien zou beginnen waardoor je de kans zou krijgen om jouw leven hier op te bouwen volgens de wens van jouw vader (cgvs p. 21-22), is lovenswaardig doch houdt verder geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij een terugkeer naar Sierra Leone in. Dit weet bovenstaande dan ook verder niet om te buigen.

Gezien bovenstaande opmerkingen maak je dan ook niet aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De kopijen van “Voter ID Card” op naam van jouw vader A.M. en van jouw moeder A.Ma. bevatten louter identiteitsgegevens van jouw beide ouders dewelke niet onmiddellijk ter discussie staan.

De kopij van jouw “Student ID Card” van de “Government Junior Secondary School” in Kenema en de kopij van jouw “Pupil’s ID Card” van de “Provincial Islamic Primary School” te Kenema tonen enkel en alleen aan dat jij les in deze scholen zou hebben gevolgd te Sierra Leone, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken.

Uit de twee neergelegde foto's (kopijen) van jezelf kan er ten slotte niet worden opgemaakt waar deze precies zouden zijn genomen, noch weten deze foto's verder bovenstaande motivering om te buigen. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, word je geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 30 augustus 2022.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van *"het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen"*.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hooforde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"3. BBC, 'We failed to reach Europe – now our families diwown us', 14 november 2019. Beschikbaar op: <https://www.bbc.com/news/stories-50391297>.

4. The New Humanitarian, Destination Europe: Homecoming, 18 juni 2018. Beschikbaar op: <https://www.thenewhumanitarian.org/special-report/2018/06/18/Europe-migration-homecoming>."

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet

daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet - begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoeker op geen enkele wijze betwist. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op zijn jeugdige leeftijd, doch betreft dit op generlei wijze op het al dan niet bestaan van bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart Sierra Leone te zijn ontvlucht wegens zijn behandeling als slaaf door zijn oom. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Verzoeker dient, om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en vluchtmotieven, meer bepaald de slechte behandeling door zijn oom, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij ingeval van terugkeer naar Sierra Leone problemen zal ondervinden met zijn oom. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker niet weet waar zijn oom zich bevindt en hij met hem geen contact meer had sedert zijn vertrek uit Sierra Leone. Verzoeker zou met zijn moeder niet over de gebeurtenissen met zijn oom hebben gesproken. En ook met zijn neef, met wie hij Sierra Leone verliet, zou verzoeker geen contact meer hebben. Verzoeker komt dan ook niet verder dan de hypothetische vrees dat zijn oom hem ervan zou beschuldigen zijn neef tegen zijn oom te hebben opgezet en hem geld hebben doen stelen opdat verzoeker zou kunnen vluchten;

(ii) verzoeker niet concreet aannemelijk weet te maken dat zijn oom ervan op de hoogte zou komen dat verzoeker is teruggekeerd naar Sierra Leone, temeer daar zijn verblijf bij zijn oom slechts tijdelijk was en hij zich ook elders zou kunnen vestigen, zoals bij zijn moeder, met wie hij nog contact heeft;

(iii) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij gedurende zijn verblijf bij zijn oom wel degelijk over enige bewegingsvrijheid beschikte, zodat niet kan worden ingezien waarom hij zelf geen enkele poging ondernam om van bij zijn oom weg te vluchten en naar zijn moeder terug te keren, zoals op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing. Meer zelfs, verzoeker zou er nooit aan hebben gedacht om weg te vluchten. Zijn jeugdige leeftijd vormt geen verschoning aangezien hij wel matuur genoeg was om regelmatig zelfstandig naar de landbouwgronden van zijn oom te gaan. Verzoekers moeder woonde op anderhalf uur rijden met de motorfiets nog steeds in hetzelfde huis. Dat verzoeker tijdens zijn vlucht bij bendes of druggebruikers zou terechtkomen, is slechts een hypothetische overweging. Bovendien verklaarde verzoeker dat het verblijf bij zijn oom slechts tijdelijk was, met name tot wanneer zijn moeder werk had gevonden en zij hem weer zou komen ophalen;

(iv) verzoekers nalaten om zelfs meer een zelfstandige vluchtpoging van bij zijn oom te overwegen in schril contrast staat met het blindelings volgen van zijn neef naar Europa. Dit klemmt des te meer daar verzoeker verklaart dat hij aanvankelijk niet op de hoogte was van waar zijn neef hem naartoe zou brengen en hij hierover voordien nooit met zijn neef sprak;

(v) uit verzoekers verklaring dat hij de wens van zijn vader op diens sterfbed dat verzoeker elektricien zou worden, in België kan vervullen, doch niet in Sierra Leone, geen nood aan internationale bescherming blijkt;

(vi) de door verzoeker bijgebrachte documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen. Ze hebben immers louter betrekking op de identiteit van verzoeker, zijn vader en zijn moeder en op verzoekers schoolloopbaan, hetgeen heden niet wordt betwist, doch geen verband houdt met de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat zijn oom een grootgrondbezitter is met verreikende macht, dient erop gewezen dat verzoeker zelf hiervan geen enkele melding maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dat verzoeker *post factum* zijn vluchtrelaas tracht aan te dikken door zijn oom opeens als een belangrijk en invloedrijk persoon voor te stellen, waar hij hier voorheen niets over vermeldde, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. De Raad ziet bovendien niet in waarom verzoekers oom, indien hij daadwerkelijk een rijk en machtig man is, zijn eigen neefje als slaaf zou inzetten en/of zijn zus, verzoekers moeder, niet zou kunnen bijstaan wanneer zij na het overlijden van haar echtgenoot financiële moeilijkheden ondervindt. Waar verzoeker op pagina 6 van zijn verzoekschrift citeert uit landeninformatie, laat hij na de bron te vermelden waaruit dit citaat afkomstig is. Gezien de rechten van de verdediging, wordt dit citaat uit de debatten geweerd.

Gezien verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat zij oom een machtig man met veel connecties is, kan geen geloof worden gehecht aan zijn bewering dat zijn oom hoe dan ook zal te weten komen dat verzoeker terug in het land is. Dat verzoeker intussen zijn moeder zou hebben ingelicht over hetgeen hem bij zijn oom was overkomen en dat hij hierbij ook vernam dat zijn neef effectief geld stal bij verzoekers oom waardoor deze oom nu razend zou zijn op verzoeker, doet aan het voorgaande geen afbreuk. In het licht van het gestelde in artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet dient er bovendien op gewezen dat er geen enkel objectief stuk voorligt waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Sierra Leone geen beroep zou doen op de bescherming van de Sierra Leoneanse autoriteiten indien hij door zijn oom (opnieuw) zou worden bedreigd. Zoals gesteld, maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat zijn oom daadwerkelijk een machtig en invloedrijk man zou zijn. Tevens stelt hij in zijn verzoekschrift dat zijn moeder intussen op de hoogte is van hetgeen hem in het verleden bij zijn oom is overkomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij verzoeker niet langer bij zijn oom zou laten verblijven.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift stelt dat hij nog minderjarig was toen hij bij zijn oom verbleef, dat hij de streek niet kende en dat zijn oom steeds in de ruimte aanwezig was toen hij met zijn moeder telefoneerde, dient erop gewezen dat verzoeker wist te verklaren dat zijn moeder op afstand van anderhalf uur met de motorfiets woonde. Indien verzoeker daadwerkelijk onbekend was met de streek, kan niet worden ingezien op welke wijze hij zulke informatie zou kunnen verschaffen. Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift dat hij inderdaad over een zekere, weze het een beperkte, bewegingsvrijheid beschikte, zodat niet kan worden ingezien dat verzoeker er zelfs niet aan dacht om van bij zijn oom te proberen wegvlugten en eventueel naar zijn moeder terug te keren. Dat er in de buurt bendes en druggebruikers aanwezig zijn, zoals hij in zijn verzoekschrift herhaalt, is een louter hypothetisch obstakel dat geenszins in verhouding staat tot de voorgehouden behandeling door zijn oom. In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker wel matuur genoeg was om regelmatig zelfstandig naar de velden van zijn oom te gaan, zodat zijn jeugdige leeftijd geen afdoende verschoning vormt voor zijn passieve houding ten aanzien van zijn oom. Evenmin vormen de financieel moeilijke omstandigheden

waarmee verzoekers moeder te kampen zou hebben, een afdoende verklaring voor verzoekers nalaten om zelfs maar een poging te ondernemen om van bij zijn oom weg te vluchten, temeer gelet op de behandelingen die hij vanwege zijn oom te verduren zou hebben gekregen. Zoals gesteld, is verzoekers moeder heden wel degelijk op de hoogte van deze behandelingen, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij verzoeker opnieuw naar deze oom zou laten terugkeren. Wat betreft de motieven in de bestreden beslissing inzake de wijze waarop hij met zijn neef Sierra Leone zou hebben verlaten, komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen dienaangaande, hetgeen op zich echter geenszins als een dienstig verweer tegen deze motieven kan worden beschouwd.

Waar verzoeker verwijst naar en citeert uit twee internetartikelen (verzoekschrift, stukken 3 en 4) inzake personen van Sierra Leone die na een verblijf in Europa terugkeren naar hun land van herkomst en daar problemen ondervinden, stigmatisering en discriminatie, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en die op zich dus niet volstaat teneinde de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas alsnog te herstellen. In zoverre verzoeker, los van zijn vluchtrelaas, meent nood te hebben aan internationale bescherming omwille van discriminatie en stigmatisering wegens zijn verblijf in Europa indien hij naar zijn land van herkomst zou moeten terugkeren, dient erop gewezen dat, om te oordelen of er sprake is van een nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen nood aan subsidiaire bescherming in. Om tot de toekenning van de status van subsidiaire bescherming te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker komt immers niet verder dan het verwijzen naar en citeren uit twee internetartikelen zonder evenwel concreet te duiden waarom hij in zijn persoonlijk geval vreest gediscrimineerd en/of gestigmatiseerd te worden omwille van zijn verblijf in Europa en/of zijn terugkeer naar Sierra Leone. Evenmin duidt verzoeker *in concreto* aan waarom en/of op welke wijze hij persoonlijk zou worden gediscrimineerd en/of gestigmatiseerd. Een verwijzing naar louter algemene informatie volstaat geenszins om deze nood aan internationale bescherming concreet aannemelijk te maken. Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt immers geenszins dat er in Sierra Leone sprake is van een veralgemeende groepsvervolging van terugkeerders uit Europa, laat staan dat deze groepsvervolging zou bestaan uit discriminatie en/of stigmatisering die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land ondraaglijk wordt. Verzoeker maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zelf overigens geen enkele melding van deze vrees.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, dient te worden geconcludeerd dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De aan het verzoekschrift gevoegde internetartikelen (stukken 3 en 4) hebben geenszins betrekking op een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER